



Reetse
Concertband

Infoblad Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia, Reet

mei 2009



Coiffure Unidart

Nog de échte herenkapper zoals vroeger

Antwerpsestraat 101 - Mortsel

Tel. 03 449 78 82

Open dinsdag t/m vrijdag

van 8.30 tot 18.00 uur



**Thuis
in huis en tuin**

www.asterx.be

LIER
Antwerpsestraat 352
03 491 00 91

REET
Processieweg 1
03 888 40 90

ST-KAT-WAVER
Drevendaal 7
015 32 04 50

WILLEBROEK
Breendonkstraat 315
03 886 00 00

Woordje van de voorzitter

Er is een spreekwoord dat zegt "EEN NIEUWE LENTE EEN NIEUW GELUID".

Zoals u ziet heeft dit spreekwoord ons geïnspireerd om onze muziekecho een grondige gedaanteverwisseling te laten ondergaan en het vanaf nu ons infoblad te noemen. Wat mij betreft valt de nieuwe look goed mee.

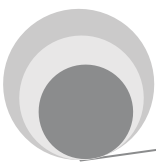
De naamsverandering naar Reetse Concertband heeft er ons ook toe geleid een nieuw uitzicht te geven aan ons harmonieorkest. Dit gaat zo als de jeugd vertegenwoordigd is in het bestuur en dat zij een andere visie hebben op onze vereniging. Dit kan positief werken op de toekomst van onze concertband. Het is wel te verstaan dat de overkoepelende organisatie Koninklijke Harmonie Sint Cecilia blijft. Een vereniging die volgend jaar 240 jaar bestaat en de oudste is van de Benelux veegt men zo maar niet van de aardbol.

Het is de bedoeling in de toekomst meer info te brengen vooral op cultureel vlak. Wanneer er leden zijn die iets te melden op dat vlak kunnen zij hun informatie kwijt bij een van de bestuursleden die er dan zal voor zorgen dat uw informatie in ons inlichtingsblad verschijnt.

Verder wil ik jullie op de hoogte houden van onze verdere organisaties van dit jaar. Zo hebben we ons palingfestijn voor de 10de keer en dit op 6 september 2009. Niet te missen.

Ons jaarfeest gaat door in het weekend van 15 en 16 november 2009. Ook een weekend om aan te stippen in uw agenda.

Ons najaarsconcert gaat door op 28.11.2009. Als gastvedette hebben we Marijn DE VALCK kunnen strikken. Deze artiest is u zeker gekend.



Denken we maar aan Boma. Zijn optreden beloofd alvast een voltreffer te worden.

Dus u ziet dat er nog wat op ons programma staat en laat zeker niet na onze stand op de dorpsfeesten te bezoeken en dit op zaterdag 27 juni 2009.

Ik zie jullie wel op een van onze organisaties.

Veel leesgenot.

Uw voorzitter
André GIELIS



Hier zat uw lidkaart 2009
Bedankt voor uw steun !

Wel en wee

Op 11 januari overleed Mevrouw Marcel Rijmenans, erelid van onze Concertband.

Vele jaren mochten we rekenen op haar morele en financiële steun. Paul, Ivo en Hilde, Patrick en Lieve: van harte veel sterkte gewenst bij het verlies van jullie beide ouders op korte tijd.

Een rouwtelegram werd verstuurd.

Op 17 januari is Emiel Dekinder thuis zachtjes ingeslapen. Hij werd 75. Jarenlang was hij een vaste waarde als muzikant aan de “pupiter” met zijn klarinet.

Een rouwtelegram werd verstuurd.

Langs deze weg willen we de beide families nogmaals ons christelijk medeleven betuigen in deze pijnlijke periode.

Heb je een mededeling, geboorte, huwelijk, ...

Dan graag een seintje naar :

Bert Costermans

secretaris@sintceciliareet.be

of

wisseldrink@telenet.be

Eikenstraat 145, 2840 REET

Tel. + fax: 03/888.00.73

Onze voorbije activiteiten

LENTE KLANKEN - 26 april 2009

„Er kwam sleet op ...!!!“

Nee, ik heb het hier niet over de muzikanten. Het gaat om de pupiters die de concertband reeds vele jaren in gebruik heeft. Het is wel niet zo dat ze tot op de draad versleten waren, maar iemand was op het lumineuze idee gekomen om een beetje vernieuwing te brengen in de “look” op het podium.

Enkele weken vóór ons „Lenteconcert“, een benaming die ook al een nieuw tintje meekreeg en omgedoopt werd in „Lente Klanken“, werd tijdens een repetitie door het bestuur een nieuw type pupiter ofte muziekstaander voorgesteld: een robuuster type dan de oude, een die niet zo gemakkelijk tegen de vlakke gaat als je er eens per toeval tegenaan loopt.

Daarenboven oogt dergelijk fraai mat-zwart gelakte metalen constructie veel beter vergeleken bij de oudere verchromde opvouwbaar modellen die stilaan tot het oldtimer-tijdperk behoren.

„Op den televisies gebruiken d’orkesten die ook...” hoor ik iemand zeggen.

Het zou toch prachtig zijn als we hiermee konden uitpakken op ons Lenteklankenconcert !!!

En het bestuur bleef niet bij de pakken zitten: er werd prompt een bestelling geplaatst, maar hoe moest nu op deze nieuwe aanwinst de bestaande verlichting worden aangebracht ???

„Als we dan toch kosten aan ’ t doen zijn, koop dan ineens nief lampekes ook... met een batterieke in ... dat hem ekik ook oep den televisies gezien ... en dan zedde ineens van dienen ellentriekdraad van af, en ze geven licht in stereo ...“

Dat was al bij al nog niet zo’n slecht idee, alleen zag de penningmeester de euros in zijn kassa reeds aanzienlijk in aantal verminderen.

Zondag 26 april 2009: afspraak om half twee (namiddag uiteraard) voor een korte repetitie, kwestie van de knelpunten nog eens door te nemen alvorens ons concert een aanvang neemt.

Ik kom de Gildenhuiszaal binnen en “Wwaaaauuuuww”... het podium had

een hele metamorfose ondergaan. Dat is nu eens wat men een „professionele look” noemt, verzorgd tot in de details, zelfs het gatenpatroon in de legplaten van de pupiters is voorzien van een onderlegger in dito kleur als de shirts van de muzikanten.

Ook het niveau van het podium voor de drummer is verhoogd zodat je vanuit de zaal nu kan zien dat hij er inderdaad bij is.

En wat een weelde : geen draden meer over de vloer om over te struikelen. De nieuwe pupiterverlichting heeft iets futuristisch in zich, de twee verplooibare sprietten met op het einde een “led-lamp” doen mij aan een film van Spielberg denken, net een groot insect dat met zijn machtige voelsprietten van achter de pupiter komt loeren ...

Zit-repetitie en instrumenten stemmen.

Ook een basgitaar moet gestemd worden ...

stemapparaat doet het niet meer ... accu

(batterieke)

vervangen ... werkt

nog niet ... zeker

kapot ... dedjuu ...

stemapparaat van de chef gaan vragen

om te mogen

gebruiken ... pak

maar, ligt op de

dirigentpupiter ...

aangesloten op

basgitaar ... apparaat op „ON” en ... dat machientje begint een rythmepatroon te spelen (blijkt een soort rythme-box te zijn) ... dedjuu, sebiet is ’ t nog kapot

... terug naar de chef : hoe marcheert dat dink ??? Ja maar da’s mijne metronoom, ge moet dat ander kaske pakken, er liggen er twee ... en zo geraakt uiteindelijk mijn gitaar gestemd.



Drie uur : de deuren voor het publiek zijn een half uur geleden geopend.

Velen onder ons vroegen zich af of de zaal wel zou vol geraken aangezien veel mensen met de eerste lentezon kiezen voor de buitenlucht, terwijl anderen dan weer de voorkeur geven aan een namiddagje “Luik-Bastenaken-Luik”kijken op TV.

De verbazing is echter groot wanneer we tijdens onze opmars naar het podium mogen vaststellen dat praktisch alle plaatsen bezet zijn.

☞ft Is lente en men heeft beroep gedaan op een jonge lentefrisse verschijning, met name Anneliese Claus, om de presentatie voor deze namiddag te verzorgen.

We gaan van start met “Hoorey for Hollywood”. Een majestueuze intro gevolgd door een medley van bekende Amerikaanse musicalmelodieën die gesmaakt worden als zoete broodjes.

„Love Story”is dan weer een heel ander verhaal, een compositie van Francis Lay en prachtig gearrangeerd door een Japanner (Naohiro Iwai).

„Granada” wordt besloten met een luid “OLÉ...” (vanuit de zaal). De aanvang van dit stuk verloopt zoals ingestudeerd op de repetitie. Aan de snelle passages gekomen, blijkt de stier in de arena van Granada een serieuze injectie gekregen te hebben : het tempo ligt zo hoog dat alle hens aan dek worden geroepen om niet over boord te gaan. Zou ik dan toch tijdens het stemmen van mijn gitaar iets misprutst hebben aan de metronoom van onze chef ?

„A String of Pearls”: Glenn Miller mocht zeker niet ontbreken op het programma. Alleen heb ik de bedenking: wie koopt er nu voor zijn geliefde een „String”met „parels” ? Dat moet toch moeilijk zijn om dragen !!!

„The second wals” doet je wegdromen in de wereld van de ballroom dansers.

„Venus”. Hier gaat onze Anneliese even uit de bol en ontpopt zich als een kopie van Marishka Verez, de zangeres van de band „Shocking Blue” die dit popnummer in de gouden zestiger jaren op vinyl uitbracht.

PAUZE

Tijdens de pauze heb ik even de tijd om een kijkje in de zaal te nemen en wat me opvalt is de aanwezigheid van vele muzikanten van andere muziekmaatschappijen, en vooral muzikanten en zangers van vroegere en hedendaagse bigbands. Dit mag een teken zijn dat de kwaliteit van onze Concertband gewaardeerd wordt en ik kan u verzekeren dat sommigen onder hen van ver buiten de regio Reet naar het Gildenhuis afzakken om onze concerten bij te wonen.

Na de pauze gaat de parade van evergreens verder. Het programma, en dat mag gezegd worden, staat ook ditmaal borg voor een uitgebreide keuze aan genres, zowel in de moderne popmuziek als in de standards en de klassiekere muziek. De kunst bij het samenstellen van een programma is : uit het grote aanbod van muziekstukken net datgene er uit te pikken dat de mensen boeit, datgene dat bij de toehoorders goed in het oor ligt.

Via „Atlantic Avenue” en „My Way” van good old Frank komen we net op tijd om „The A Train” te „taken”, weer een arrangement van de hierboven reeds genoemde Japanner.

Met „A tribute to Yves Montand” brengen we als besluit van deze namiddag een ode aan deze Franse zanger onder de vorm van een medley van zijn gekendste nummers.

Zo nadert het einde van deze „Lente Klanken”namiddag en worden na het obligatoire woord van onze voorzitter die hierbij de toehoorders bedankt voor hun aanwezigheid, de bloemetjes uitgedeeld.

Bisnummer : „The best of Zucchero”, een ode aan de suikerzoete Italiaan die zijn sporen in het popgenre zeker heeft verdiend.

En daarmee wordt een punt gezet achter de Lenteklanken anno 2009, althans wat het muzikale optreden betreft. Aan toog en tafels wordt nog nagepraat over „de *nief pupiters*” en over de „*nief lampekes*” waarvan het toch wel even wennen is om de lichtbundels juist te richten zodat ook de onderste lijnen van de partituur nog goed leesbaar zijn. Dit laatste gaf soms

problemen wegens het aan en uitgaan van de grote spots waardoor een tamelijk groot alternerend lichtcontrast ontstaat met als gevolg: 'k zien goe...'k zien ni goe...'k zien goe...'k zien ni goe...!!!

Lovende woorden betreffende de uitvoering gehoord van mensen die het kunnen weten...

Als besluit nog een woordje van dank aan Anneliese Claus voor de vlotte presentatie, aan onze chef, Erik Buyle die er weer in slaagde om het muzikale gebeuren tot een niveau op te krikken waarmee de band gerust mag naar buiten treden, de mensen van "Twin 4U" voor de klank en belichting, de podiumbouwers die heel wat van hun vrije tijd investeerden om tot deze prachtige opstelling te komen en tenslotte aan alle onbaatzuchtige helpsters en helpers die in de zaal werkzaam waren.

EN ZE LEEFDEN NOG LANG EN GELUKKIG...

(ik vond geen ander einde voor dit verhaal)

Raymond Janssens.



Op komst ...



Concert met de Reetse Concertband op 28 november 2009 om 20.00 uur in het Gildenhuis met als gastvedette Marijn De Valck !

Marijn De Valck begon zijn zangcarrière op 14 -jarige leeftijd als Marino Falco . Na zijn studies Muziek en Dramatische kunst ging hij acteren . Zijn talent voor acteren, dans en zang maakte hem belangrijk voor verschillende musicals en opera's. Zoals in oa; Jesus Christ Superstar, Evita, West Side Story, My Fair Lady en zal nu ook te zien en te horen zijn in de musical Annie. Bij het brede publiek werd hij ook bekend door de TV- reeksen zoals De Paradijvogels en vanaf 1990 vast op het scherm in de populaire reeks " De Kampioenen "

De 10de editie van ons gerenomeerde palingfestijn staat geprogrammeerd op zondag 10 september 2009.

Zoals steeds kan je overheerlijke Mariekerkse paling in het groen eten of vol-au-vent.

Geen tijd om de komen eten ? Je kan de schotels ook mee naar huis nemen.

Tot dan !

10de Palingfestijn

Reet
Gildenhuis



6 september 2009
van 11.30 uur tot 18.30 uur
Kon. Harmonie St. Cecilia

Ten huize van

Karel Van Wouwe

Een interview kan je dit niet echt noemen. Eerder een monoloog van een paar uur over een leven vol liefde voor de muziek. Dat ik niet op een uurtje bij Karel (de Charrel) buiten zou zijn, had ik wel verwacht, maar toen mijn vrouw na 4 uur belde of ik nog thuis kwam eten die avond, keek ik voor de eerste keer die middag op mijn horloge en moest vaststellen dat de uren voorbij gevlogen waren.

Ons gesprek was toen nog niet ten einde en Charrel had mij nog niet eens al zijn saxen laten bewonderen.

Langs de ene kant heeft hij het mij heel gemakkelijk gemaakt. Charrel heeft namelijk zijn muzikale memoires geschreven. Een vuistdikke roman is het niet maar zijn verhaal integraal overnemen zou ons “boekske”toch wel de allures van een heuse biografie geven. Daarom zal ik mij beperken tot een kleine opsomming van zijn muzikale exploten met zijn familiale geschiedenis daar tussen geweven.

Erfelijkheid. Dat is de reden volgens Charrel hoe het “muziekvirus”hem gebeten heeft. Dat hij talent heeft, kan je niet ontkennen. Wie hem met zijn tenor bezig ziet als hij uit de “klak “aan het speelt, is direct overtuigd. Uit het volgende verhaal over zijn muziekgeschiedenis zal dat wel meerdere keren tot uiting komen.

Via zijn grootvader langs moeders kant, ” peter”Goossens, die 50 jaar bugel heeft gespeeld in de harmonie “Moed en volharding “te Temse, heeft hij de grondbeginselen van de notenleer bij wijze van spreken met de paplepel binnen gekregen. Het begon met een vocaal optreden in een toneelstuk-operette : “Oude Harten”.

Toen de oorlogsjaren voorbij waren kreeg Charrel van Peter een oude trompet van de liberale harmonie. De oorlog had met de Amerikanen ook de Big Bands met o. a. Benny Goodman, Artie Shaw en vele anderen meegebracht. Charrel was van deze muziek gebeten en er werd dagelijks met de trompet geoefend. Televisie bestond nog niet maar de radio zond reeds jazz uit en zijn oren waren niet van de luidsprekers weg te branden. De tiener jaren kwamen eraan met de bijhorende bals en meisjes, maar de muzikanten en vooral de saxen trokken Charrel zijn belangstelling.

Vanaf 1946 ging nochtans het meeste van zijn tijd naar zijn studies. Charrel studeerde namelijk in Antwerpen aan de technische school in de Londenstraat om technisch ingenieur te worden. Waar hij met glans in geslaagd is. Alle dagen van Temse naar Antwerpen was in die tijd een hele opgave. Fiets ,tram, overzetboot naar het loodswezen en dan nog een stuk te voet , misschien zijn wij nu toch wel luxe paardjes. Aansluitend op zijn studies naar het leger. Niet naar Burcht maar naar Namen. Charrel dacht dat indien hij een Franse compagnie aanvroeg, kon hij zijn Frans nog een pak verbeteren wat hem later nog van pas kon komen. En gelijk had hij! Nu had hij het geluk dat één van de onderofficieren in de genieschool een dansorkest oprichtte en weer was de (het) bal (orkest) vertrokken. Ook daar heeft Charrel veel bijgeleerd.

Onmiddellijk na zijn legerdienst trad hij in het huwelijksbootje met zijn “Jeanneke”. Hun eerste bovenbuur was ook een muzikant waar veel mee gerepeteerd werd. Hopelijk heeft hij niet vergeten dat hij met zijn Jeanneke ook moest repeteren.

Door beroepsaangelegenheden, Charrel heeft heel zijn beroeps carrière bij Esso gewerkt, werden de muzikale activiteiten teruggeschroefd.

Bij Esso vroeg Ben Rans, secretaris van harmonie “De Vriendenschaar” of Charrel geen interesse had. Charrel speelde het hard want hij wilde alleen toehappen als hij saxofoon mocht spelen. Hij kreeg een tensorsax in bruikleen, merk De Prins, en begon als een gek te studeren. Na 3 maanden mocht hij reeds meespelen op zijn allereerste bal in de zaal “Traiteur De Boeck”. We spreken hier over 1957. Het was een moeilijk begin maar hij verdiende er wel 80 fr. /uur mee. Voor die tijd een “dikke prijs”.

Zijn eerste sax tenor (Conn) kocht hij op afbetaling voor 10.000 frank. Zijn volgend orkest was bij Pol De Gruyter ; een conferencier- entertainer. Zij speelden 2 à 3 keer per week een bal. Ondertussen was Charrel klarinetstudies

begonnen omdat het in die tijd noodzakelijk was om een tweede instrument te spelen. Ook toen werden al Oberbayernavonden georganiseerd.

In 1960 was het plots gedaan met het orkest maar in 1961 werd Charrel gevraagd om bij het orkest van Eddy Wood te komen spelen. Daar speelde hij sax alto. Hij had zich reeds een Selmer aangeschaft. Bij dit orkest waren een cello, violen, trombone, piano en drum bij. Dit ging in de richting van ballroom orkest. Zij hebben tot in het Kursaal van Oostende gespeeld.

Daarbij is hij nog bij een andere band gaan spelen, de Accordonas, die speelden dan weer veel in de baancafés. Remember de “14 billekes”.

Dit tot 1970, het jaar waarin de familie Van Wouwe naar Edegem is verhuisd. Daar hebben Charrel en Jeanneke tot over 2 jaar gewoond. Nu wonen ze reeds 2 jaar in een mooi appartement op de Fruithoflaan te Berchem.

Sommige lezers zullen denken : die Charrel was toch getrouwd met Jeanneke? Ja ja, inderdaad, maar ook thuis heeft Charrel niet vergeten te repeteren.

Ondertussen waren er 3 flinke kindjes gekomen. Twee jongens en een meisje. Goed gestudeerd hebben ze wel maar de muzikale microbe, die hebben ze toch niet te pakken. Daar zorgen ondertussen twee kleinkinderen, Pieter en Tom wel voor. Aan een tenor sax zijn ze nog niet toe maar de gitaar klinkt bij de “Van Wouwes”zoals vroeger de



trompet en de saxofoon.

Charrel bleef steeds bij Ed Wood spelen waar hij ondertussen op zijn nieuwe sax tenor speelde. Uiteraard had hij hiervoor ook een Selmer gekozen. Er een moderne “bek”, Berg Larsen, op gezet om zijn toon aan te passen aan de moderne arrangementen. Om de klank en het uitzicht van de band aan te passen, werd er een jonge zangeres bij genomen. De eerste heette Chris maar toe die begon te vrijen, kwam Tilly, bekend van “Ontdek de ster”, een programma van de toenmalige BRT. Tot 1976 heeft het liedje bij Ed Wood geduurd. Een andere orkestleider en de sfeer was eruit. Voor Charrel was de lol er af.

In die tijd begonnen de discobars heel populair te worden waardoor de balorkesten grote klappen kregen. Charrel heeft nog tot 1987 bij veel verschillende ensembles gespeeld, mede doordat hij zo veelzijdig is en meerdere genres en instrumenten beheerst. Hij had ook geen problemen om een groot aantal melodieën uit zijn hoofd te spelen zodat hij overal mee kon inpikken.

In 1985 is hij dwarsfluit beginnen te studeren zodat hij, als hij goesting heeft verschillende instrumenten per dag uit hun “valies” kan halen en er een deuntje op kan spelen.

In 1991 is Charrel op pensioen gegaan en is er meer tijd vrijgekomen voor de muziek. Die jaren werden er veel big bands opgericht

Vanaf hier zal ik Charrel aan het woord laten.

Vertel eens verder over je “harmonie leven”:

In 1975 ben ik bij Concordia & Amicitia te Bornem begonnen. Dit is door familiebanden gekomen. Mijn vrouw is van Bornem. Hier heb ik sax tenor gespeeld. Ook deze harmonie is één van de oudere in de Benelux en de sfeer kun je wat vergelijken met die van Reet. Ook een plezante hoop

vrienden ondereen. Om de jaarlijkse wijnavond op te luisteren werd daar ook een dansorkest voor één dag opgericht.

Met de harmonie van Bornem gaat het niet zo heel goed en in 2005 wordt een fusie aan gegaan met de andere harmonie van Bornem “Nut en Vermaak”.

Ik heb ook nog in de harmonie van Edegem gespeeld van in de jaren '70 tot inde jaren '90. Maar ja, je kunt niet overal blijven spelen.

En hier in Reet Charrel ? Hoe ben je hier terecht gekomen ?

Wel, in Edegem speelden geregeld de Frans en de Willy mee en zo ben ik dan in Reet terecht gekomen. Hier ben ik dan klarinet beginnen spelen. Dit beviel me wel omdat ik in Bornem nog steeds sax tenor speelde. Hier in Reet kwam, en komt, men nog op straat met de kermis en andere feestelijkheden en dat doe ik graag. Dat scheidt een speciale band met de andere muzikanten. Je komt dan al eens in een café en je praat dan met iedereen van de vereniging over koetjes en kalfjes en, toegegeven, vooral met het teerfeest wordt er duchtig uit de “klak” gespeeld. Iets wat ik zeer graag doe en met de Ludo, de Willy of de Jef hebben we goede aangevers waarop we dan lustig kunnen voort “klakken”. In het laatste café staat de “klak” misschien al wat schever maar bij sommige toehoorders staan hun oren dan ook al op “half zeven”, dus dat compenseert wel. Enfin, plezier gegarandeerd.

Maar als het serieuze werk eraan komt met de concerten wordt er niet gezeverd hoor. Onze chef Eric houdt de teugels dan strak wat nodig is en het resultaat is er ook naar. Onze uitvoeringen mogen er zijn. Waarvoor dank aan de inzet. “Reuzechef” zeg ik dan altijd als de mensen daar naar vragen.

“Je bent nog niet van plan om te stoppen als ik het zo hoor, Charrel ?”

Neen, nee zeker niet. Zolang ik mij nog goed voel, blijf ik bezig in Reet. Ik voel mij hier nog steeds goed. En volgend jaar gaan we weeral terug op reis met de harmonie en de geruchten gaan dat het naar de

Champagne streek is. Het zal “ne rappe” moeten zijn om ons voor te zijn om als eerste in te schrijven. Die reizen met de harmonie van de laatste 10 jaren zal ik ook niet licht vergeten. Zo hebben we een stukje van Europa gezien en cultureel was Praag natuurlijk een hoogvlieger.

“Je speelt momenteel ook nog in een Big Band, Charrel?”

Ja zeker, Big Band Swing and Soul van Guy Vermeulen (onze trombone in Reet). Die had me gevraagd bij de oprichting in 2004 of ik geïnteresseerd was. Daar speel ik eerste sax tenor.

Bij Guy zitten we met een hele hoop muzikanten van Reet in de Big band en dat maakt het ook weeral plezant. Ik heb ook nog in de Big Band's van Hemiksem en de band Freedom in Bornem gespeeld.

“Luister je veel naar muziek?”

Och, ik heb wel 800 cd's thuis. Ook mijn goede oude bandopnemer wordt nog steeds gebruikt. Voornamelijk jazz. Fantastische muziek. Ik ga altijd naar Jazz Midelheim en gewoonlijk is onze eigen Toots Thielemans er. Een fenomeen die man.

Ik hoor alle muziek genres graag. Ook klassieke muziek van Bach tot Beethoven over Mozart en Tsaikovsky.

“Jij als ouderdomsdeken Charrel, oefen je nog vaak thuis?”

Alle dagen als ik tijd heb. Toonladders, arpèges zowel op klarinet als sax. Het ontspant mij nog steeds. Vroeger toen ik werkte was het een goede uitlaatklep voor de cijfers en lettertjes op het werk die uit mijn hoofd moesten en nu is het zuivere ontspanning en plezier. En uiteraard de stukken voor de concertband en Big Band.

Als besluit Charrel ga ik je nog het allerbeste wensen maar het laatste woord is uiteraard voor jou :

“Als besluit mag ik zeggen:

Ik hou van goede muziek. Ik trek daarbij geen grenzen. Het is de kwaliteit van de muziek die mij ontroert. Als iets wat ik hoor mij raakt, dan doet het er niet toe of het jazz is of Mozart. Ik voel mij vereerd en tegelijkertijd gezegend dat ik in dit leven muziek mag maken. Mijn persoonlijke wereld wordt daardoor rijker. Muziek is voor mij een nooit ophoudende bezigheid. Je bent er nooit in uitgeleerd, je kunt er altijd wat nieuws leren. Ik hou ervan te studeren en te oefenen, instrumentaal en theoretisch.

Het is nochtans jammer dat men niet zoals de wijn met de jaren beter wordt, uitzonderingen buiten beschouwing gelaten.”

Bedankt voor dit gesprek.

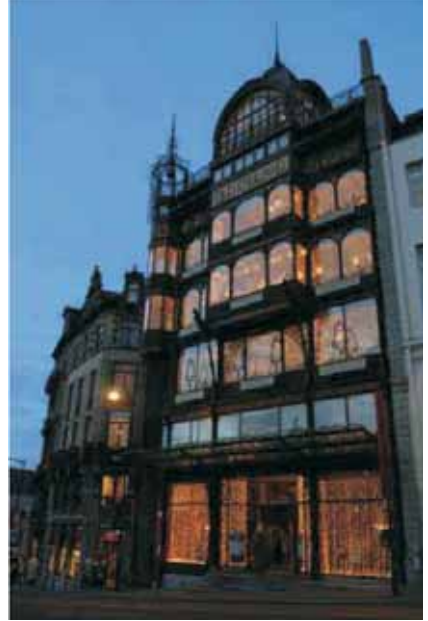
Marc Van Dijck



CULTUURTIPS

Vanaf nu komt er in ons vernieuwd ledenblad een nieuwe rubriek bij met cultuurtips . Daar muzikliefhebbers ook in andere kunsten geïnteresseerd zijn zal deze rubriek ook meerdere culturele evenementen toelichten .

– M.I.M. Het muziekinstrumentenmuseum te Brussel . Het museum beheert een wereldberoemde collectie oude en hedendaagse instrumenten weergegeven in een uniek kader. Er worden ook verschillende evenementen georganiseerd . Zie website: [http:// www.mim.fgov.be](http://www.mim.fgov.be)
Adres: Hofberg 2 Brussel 1000
openingsuren:
di. tot en met vrij. van 9.30 tot 17.00
uur za. en zo. van 10.00 tot 17.00 uur
ma. gesloten.



–De wereld van Roger Raveel in de lokettenzaal van het Vlaams parlement.

Roger Raveel is van de nog levende Belgische kunstenaars van na 1945 een van de belangrijkste vertegenwoordigers . De reeds 88 jarige kunstenaar is nog steeds actief . Deze tentoonstelling is zeker de moeite omdat hier werken hangen uit privé collecties.

Adres: lokettenzaal Vlaams parlement
IJzerenkruisstraat 99 Brussel 1000
van 12/03 tot 13/06 2009

openingsuren ma. tot za. van 10.00 tot 17.00 uur zo. gesloten.

–Redon, Ensor . Schilderijen en tekeningen in het museum voor schone kunsten te Antwerpen. Een uitzonderlijke collectie schilderijen ,tekeningen en prenten van Redon Ensor en Goya . Er zijn bruiklenen

bij uit de grootste musea van de wereld en ook uit privébezit. Het museum zelf beschikt over één van de belangrijkste Ensorverzamelingen ter wereld.

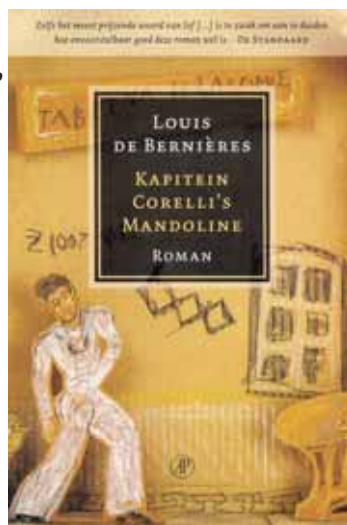
Adres: Leopold De Waelplaats Antwerpen

van 13/04 tot 14/06/2009

openingsuren di tot en met za van 10.00 tot 17.00 uur zo van 10.00 tot 18.00 uur ma gesloten.

-Boekentip : Kapitein Corelli's mandoline Louis De Bernières
Speciaal dit boek omdat er in de titel een instrument voorkomt ? Alleen dit gegeven is mager maar er zijn nog andere redenen waarom ik dit boek kan aanbevelen. De mandoline speelt wel degelijk een kleine (romantische) rol in dit liefdesverhaal. Denk nu niet aan een doktersroman of een Konsalik, dit is wel degelijk literatuur van de bovenste plank maar toch leest het boek als een trein. Zij die het boek nog niet gelezen hebben worden beschouwd als gelukzakken want zij hebben de 474 pagina's nog ongelezen voor zich liggen. Diegenen die het echt niet kunnen opbrengen dit prachtig boek te lezen kunnen terecht in de videotheek want er is ook een filmversie van gemaakt met Nicolas Cage en Penelope Cruz.

Als je deze Engelse schrijver hebt leren kennen is er nog het magistrale Vogels zonder vleugels, zijn volgende epos.



Onze komende activiteiten

- Zat 27 juni 2009
 - Braderij Reet Centrum 14.30u
- Zo 6 september 2009
 - Palingfestijn in zaal gildenhuis
- Zat 14 november 2009
 - Jaarfeest
- Zon 15 november 2009
 - Jaarfeest
- Zat 28 november 2009
 - Najaarsconcert om 20u in zaal gildenhuis met Marijn De Valk

Afsluiter

Voor de laatste updates kijk geregeld op:

www.sintceciliareet.be

Opmerkingen of suggesties?

info@sintceciliareet.be

Interesse om deel uit te maken van de Reetse
Concertband?

Muzikanten en helpende handen steeds welkom
voor meer info op onze repetities,
elke woensdag om 20u in zaal Gildenhuis te Reet.

Infoblad van de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia, Reet

V.U: André Gielis, Dennenlaan 8, 2840 Reet

21^e jaargang



Walter Janssens

UITVAARTVERZORGING

0 3 / 8 4 4 8 4 0 2



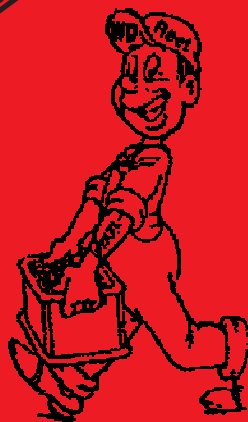
REET

WISSEL-DRINK byba

Openingsuren: dinsdag t/m vrijdag 9-12.30 en 13.30-19
zaterdag tot 18 - zondag 9-13 - maandag gesloten

Eikenstraat 145 Reet - tel 03-888 00 73

Steeds
365 biersoorten
in voorraad,
voor elke dag één.



Subliprint.be

info@printshop-reet.be

Eikenstraat 57, 2840 Reet 03/458.34.44



ZAKENKANTOOR
GIELIS & VAN HOOF bvba
Alle verzekeringen- en bankzaken

André GIELIS - Hélène VAN HOOF
Zaakvoerders

Dennenlaan 8
2840 Reet

Tel. & fax: 03/888 96 31

www.gielis-vanhoof.be

Leon Gilliotlaan 3, b6
2630 Aartselaar

Tel. & fax: 03/887 42 77

GSM: 0475/236.230

andré.gielis.14707@axa-bank.be